

Промовисани најмлађи официри Војске Србије

МЛАДОСТ ЗА БУДУЋНОСТ

Указом председника Републике Александра Вучића, на државној свечаности одржаној у Касарни „Генерал Јован Мишковић“, у први официрски чин произведена су 152 кадета 140. и 141. класе Војне академије и 6. класе Медицинског факултета ВМА. Најбољим кадетима – Огњену Златићу (КоВ), Анђели Богојевић (РВ и ПВО), Младену Живковићу (службе) и Хаџи Миодрагу Младеновићу (Медицински факултет ВМА) – председник Републике и врховни командант Војске Србије Александар Вучић уручио је пиштоље с посветом.

Пишу Душан ГЛИШИЋ и Мира ШВЕДИЋ

Најмлађи потпоручници Војске Србије, донедавно кадети 140. и 141. класе Војне академије и 6. класе Медицинског факултета ВМА, у прве официрске чинове произведени су овог септембра на пригодној свечаности организованој у кругу Касарне „Генерал Јован Мишковић“, уместо, како традиција налаже, испред Дома Народне скупштине.

„Србија је поносна и на сисџем војној школства који је у љројеклих неколико година остварио изузетне резултате. Ви сје овде да у миру чувате интересе наше земље. Уколико би неко покушао на било који начин да изврши агресију на нашу земљу, знам да то никада неће бити успешно, јер ми имамо вас“, истаккао је председник Александар Вучић.

У години у којој Војска Србије обележава 170 година од оснивања Војне академије, њени припадници доказали су да умеју да се прилагођавају и да у свакој ситуацији изађу као победници. Настављајући веома успешну борбу против пандемије вируса корона, започету још средином марта ефикасним прилагођавањем образовног и наставног процеса новонасталим условима, кадети завршне годи-

не промовисани су у прве официрске чинове на државној свечаности организованој на Војној академији.

Поносни на своју војску

Због прописаних мера заштите од ширења вирусне инфекције Ковида-19, на свечаности у кругу касарне овог пута уз њих нису били родитељи и најближи пријатељи из свих крајева Србије, али су им срца свакако била заједно. Најмлађим потпоручницима прве розете на раменима честитали су председник Србије Александар Вучић, председница Владе Ана Брнабић, министар одбране Александар Вулин и други министри у Влади Србије, начелник Генералштаба Војске Србије генерал Милан Мојсиловић, представници Министарства одбране и Војске Србије, верских заједница, војнодипломатског кора и други гости. Сви они су, као и ранијих година, искреним и дугим аплаузом исказали поштовање према најмлађој генерацији официра Војске Србије и жажелели им успех у обављању тешког и одговорног, али и часног и племенитог иза-

браног позива. О томе сведоче и речи председника Републике и врховног команданта Александра Вучића упућене свим припадницима Војске Србије, а посебно најмлађим официрима.

– Република Србија и сви њени грађани поносни су на своју војску. Војска Србије је једна од најважнијих институција наше државе у коју грађани имају огромно, највеће поверење. Србија је поносна и на систем војног школства који је у протеклих неколико година остварио изузетне резултате. Иако су наши официри, толико пута, чак и у не тако давној прошлости показали колико њихово знање и образовање значе за слободу и опстанак отаџбине, тек од скоро, први пут у историји, војне науке су препознате у систему наука у Србији као посебна научна област. То је резултат визионарства и великог залагања Универзитета одбране и његових високошколских јединица – рекао је председник Вучић и закључио да не можемо да очекујемо да ће неко други да се бори у наше име уколико будемо нападнути.

– Ви сте овде да у миру чувате интересе наше земље. Уколико би неко покушао на било који начин да изврши агресију на нашу земљу, знам да то никада неће бити успешно, јер ми имамо вас – поручио је председник Вучић новопроизведеним потпоручницима на свечаности на којој ни овог пута није изостао лет официрских шапки ка небу, као завршни чин сазревања и сврставања најмлађих официра у одбрамбени ешелон Војске Србије. Додуше, њихово сакупљање било је знатно једноставније но ранијих година, што због већег и безбедног растојања славленика, што због одсуства родбине и бројних грађана који су силом прилика остали без трофеја.

Непроцењиво искуство

Радост на лицима најмлађих потпоручника била је једнака лету њихових шапки. Нико од њих није крио огромно задовољство и срећу због још једне савладане препреке на њиховом професионалном путу, али ни сенку туге због предстојећег расанка с досадашњим колективом и одласка у војне

ЈОШ ДВЕ ЖЕНЕ ВОЈНИ ПИЛОТИ

После девет година, када су примљене једине три жене које тренутно лете у српском ратном ваздухопловству, заједно са осам мушких колега из класе, летачке редове Војске Србије појачаће Тијана Миленковић и Лидија Петровић као пилоти хеликоптера „газела“.

Прве жене борбени пилоти примљене су у Војску Србије 2011. године, уз велику медијску пажњу. Реч је о Ањи Крнети из Новог Сада, Ани Тадић са Уба и Сандри Радовановић из Рековца. Данас је Ања Крнета капетан, наставник летења у 890. мешовитој хеликоптерској ескадрили на аеродрому у Батајници, Ана Тадић (удата Перишић) као капетан лети у саставу 241. ловачко-бомбардерске авијацијске ескадриле на аеродрому у Краљеву, а капетан Сандра Радовановић (удата Богуновић) као наставник лети у 252. школско-тренажној авијацијској ескадрили у Батајници.

У протеклих девет година у неколико наврата су и друге девојке покушавале да упишу Ваздухопловни смер Војне академије, али у томе нису успевале због високих здравствених критеријума које то занимање захтева или зато што нису прошле на селективном летењу.

јединице и установе на прве официрске дужности. Инспиративне и емотивне речи начелника Војне академије генерал-мајора др Бојана Зрнића подсетиле су их на незаборавно заједничко време проведено током школовања у кабинетима и учионицама, на полигонима и логоровањима, вежбама и студијским путовањима.

– Ни овој генерацији кадета није мањкало теренске обуке. Нарочито смо поносни на успешну реализацију вежбе „Дипломац“, која је ове године први пут реализована уз учешће кадета свих родова и служби, укључујући и санитарску. Тиме је потврђено да је мисија Универзитета одбране, која се огледа у изградњи професионал-

„Нарочито смо поносни на успешну реализацију вежбе „Дипломац“, која је ове године први пут реализована уз учешће кадета свих родова и служби, укључујући и санитарску“, нагласио је начелник Војне академије.

них официра оданих Србији и спремних за изазове официрског позива у служби отаџбине, успешно остварена – истакао је генерал Зрнић и додао да у овогодишњој промоцији потпоручника у кругу Војне академије има много симболике и разлога за понос. Говорећи о најмлађим официрима, генерал Зрнић је поручио да је њихова обученост врхунска, њихово зна-

ње моћно, таленти бројни, а њихови домети свакако велики.

– Њихов је дух изоштрен, њихова срца одана, мишице извезбане, а воља постојана. С њима Војска Србије добија нову снагу, а Србија нове узданице – закључио је начелник Војне академије генерал-мајор Бојан Зрнић.

Да је у праву, врло брзо показао је и потпоручник Огњен Златић, први у рангу Копнене војске, који је у име својих колега, већ на почетку обраћања, истакао да је образовање на Војној академији и Медицинском факултету ВМА изузетна привилегија само малог броја изабраних.

– Официрски позив је узвишен и частан и за њега треба да се одреде-

сви чије су мисли и срца испуњени љубављу према отаџбини. Као и у свему у животу, најбоље ствари обично се уоче на крају, кад после свих напорних година, испита, терена и постројавања сване јутро кад облачимо свечане униформе, везујемо кравате и с официрском розетом на раменима стајемо пред огледало, у чијем одразу видимо нову, зрелу и остварену особу, која је пред собом имала јасан циљ, која је превазишла све препреке и данас поносно стоји овде са својим колегама и пријатељима из генерације – рекао је, између осталог, потпоручник Златић.

Из класе у класу, из генерације у генерацију, сви они без изузетка истичу да завршетак школовања и добијање

прве официрске розете не значи и крај њиховог образовања и усавршавања. На Војној академији стекли су бројне пријатеље, навикли на живот у колективу и све његове предности, увидели снагу и моћ изабраног позива, али им нови изазови тек следе. Наредно „ватрено крштење“ очекује их већ у јединицама и установама у које одлазе само неколико дана по окончању свечаности. У време изласка из штампе овог броја „Одбране“ најмлађи потпоручници имаће већ недељу или две трупног стажа, стећи ће нове колеге, искусније, од којих ће почети да добијају нове лекције. Они ће им заменити професоре Војне академије и Медицинског факултета и у раду с њима постаће још сигурнији, самоуверенији и снажнији. Процес њиховог непрекидног усавршавања, за неке започет још у Војној гимназији, наставља се.

Промоцију најмлађих потпоручника ове године обележио је и наступ Коњичког вода Гарде Војске Србије,

Генерал-мајор
Бојан Зрнић

Њихова обученост је врхунска, њихово знање моћно, таленти бројни, а њихови дометни свакако велики. Њихов је дух изошћен, њихова срца одана, мишице извездане, а воља постојана. Са њима Војска Србије добија нову снагу, а Србија нове узданице.

који је обновио сећање на коњичку дивизију и њено учешће у борбама за ослобођење Србије током балканских ратова. Оперски певач Оливер Њего извео је уз пратњу Уметничког ансам-

бла Министарства одбране „Станислав Бинички“ химну Републике Србије и песму „Ово је Србија“. Уз подсећање на мото Војне академије и њених припадника „Част је наша имовина“, али и на то да су љубав према отаџбини, војничка реч и част одувек биле прве лекције будућих официра, истакнути драмски уметник Тихомир Арсић казивао је одломак из књиге „Солунци говоре“ аутора Антонија Ђурића.

Завршни део свечаности обележили су налети ваздухоплова Војске Србије, најпре хеликоптера Ми-17В5, Х-145М, Ми-35М и „газеле“, а затим је, током атрактивног прелета авиона МиГ-29, најмлађе колеге поздравио пилот капетан Богдан Ковачевић речима:

– Нашим најмлађим колегама честитамо први официрски чин! Служите часно свом народу и будите понос своје отаџбине. Живела Србија!!
Фото-репортери Медија центра „Одбрана“

Реч најбољих

НАСТАВЉАЈУ СА УСАВРШАВАЊЕМ

Иако углавном сличне, њихове приче су инспиративне и охрабрујуће. Изабрали су тежак и неизвештан животни пут, пун изазова и доказивања. Бити официр Војске Србије, па и бити тек војник на овим геостратешки веома турсним просторима, никада није било једноставно. А кад се неко, готово на почетку животног сазревања, определи за један такав одговоран и пожртвован позив, па још када га види као своје животно опредељење и патриотски дуг држави, као остварење сна, онда таква одлука заслужује свако поштовање. Тада и завидан успех на изабраном професионалном путу долази као неминовност. Зато су њихове приче о труду уложеном на путу до прве официрске розете и сличне и различите, али увек мотивишући. Њихова је истрајност заразна, а елан, упорност и ентузијазам пример колегама уз које су сазревали и постали потпоручници.

Потпоручник Огњен Златић први у рангу Копнене војске

Доскора кадет Огњен Златић, а данас потпоручник, завршио је школовање на Војној академији као први у Копненој војсци, с просеком 9,72. Војна академија била је природни наставак његовог школовања у Војној гимназији. Тај млади, амбициозни Ужичанин изабрао је војнич-

Поносни на изабрани позив, кадети који су недавно произведени у прве официрске чинове, а посебно они најбољи међу њима, јединствени су у обећању да ће на својим првим дужностима у јединицама и установама Војске Србије оправдати поверење државе и својих претпостављених

ки позив и род пешадију јер, како каже, воли трупу и рад у јединици зато што је тај посао динамичан, занимљив и пун изазова – сваки дан доноси ново.

Као динамичној и особи од акције на академији су му најтежи били обимни теоријски предмети, а најлепши одласци на терен. Увек ће се сећати скијања на Копанику на другој години и првих одлазака на базу „Југ” и на полигон „Пасуљанске ливаде”. Памтиће и 42 дана проведена на терену у завршници школовања и после тога две недеље стажирања у Другом центру за обуку у Ваљеву, када је радио са војском. Сећаће се и одласка у Москву, када је као добар спортиста, атлетичар, у оквиру билатералних сусрета Србије и Русије освојио у јакој конкуренцији златну медаљу у дисциплини на 200 метара.

– На академији смо добили добру подлогу и стекли знања која су нам потребна за даљи рад. Знам да ће у јединици бити другачије и да ћемо своја знања морати да проширимо, да има још доста ствари које требамо да научимо. Највећи изазов биће ми рад са војницима, који су већином старији од мене. Мораћу да се наметнем да ме слушају и поштују. Истина је да сам млађи од њих, али сам им и надређен, а хијерархија се у војсци мора поштовати.

На питање да ли ће му у даљој каријери официра помоћи одличан успех на академији, сматра да не мора увек да буде тако. >

– Ми морамо да знамо да се снађемо у свим ситуацијама. Да извршимо задатак када имамо могућност, а кад немамо, да пронађемо начин како да урадимо оно што је најбоље и што максимално зависи од нас. И наравно да не очекујемо да ћемо увек имати идеалне услове за извршавање задатака.

Огњен жели да се оствари као трупни официр, да се усавршава у струци и једног дана буде успешан командант, а то и јесу очекивања од најбољих. Завршетак школовања за њега је нови почетак, пут у нове професионалне и људске походе као поносног официра Војске Србије.

Потпоручник Анђела Богојевић прва у рангу вида РВ и ПВО

Прва у рангу вида Ратно ваздухопловство и противваздухопловна одбрана, потпоручник Анђела Богојевић завршила је модул Артиљеријско-ракетне јединице за противваздухопловна дејства, што јој је, како каже, била велика жеља још од основне школе.

– Од првог дана имала сам подршку породице у избору професије. Знала сам да официрски позив није лак, да је одговорност велика. Бити официр је исто тако велика привилегија, част и изазов за младог човека. Нисам се ни тренутка двоумила. На пријемном за упис на Војну академију била сам друга на листи. То је био велики успех и сви у мојој породици били су поносни и срећни. Нисам се плашила изазова, бројних провера... Моји професори су то препознали још на почетку. Ако вредно радите, ако редовно учите и не плашите се изазова, ако се бавите спортом и не бежите од провера, немате разлога да сумњате у успех. Нисам сумњала у себе, имала сам подршку колектива, како старешина, тако и другова и савлађивала сам препреку за препреком. И мада сам као успешан кадет имала могућност и дозволу да редовно идем у град, нисам то чинила, важније ми је било да што боље научим градиво. А кад сам излазила, обично сам одлазила на тренинг одбојке или у позориште.

Анђела Богојевић је била чланица одбојкашке репрезентације Војне академије с којом је освајала медаље на бројним такмичењима. На универзитетском надметању 2018. године освојиле су четврто место. На Електријади, одржаној у Бугарској прошле године, освојила је треће место из области аутоматике. Била је успешна и у скоку удаљ, па је на билатералном атлетском такмичењу освојила такође треће место.

Успех у спорту је, међутим, није одвојио од књиге. Са добрим оценама расле су и амбиције. Није се задовољавала просеком и, како су пролазили семестри, била је све сигурнија да ће на крају бити међу најбољима.

– Специфично је да на Војној академији живимо сви заједно, бодримо једни друге, извлачимо максимум од свих нас, заједно проводимо и тешке и лепе тренутке – рекла је потпоручник Анђела Богојевић и препоручила свим

девојкама које се не плаше изазова и верују у себе да размисле о војном позиву као једној од алтернатива у избору животног позива.

Потпоручник Младен Живковић први у рангу служби ВС

Њен колега потпоручник Младен Живковић, први у рангу служби Војске Србије, завршио је студијски програм Противваздухопловна одбрана, модул Ваздушно осматрање и јављање. За војни позив определио се још у Војној гимназији. Амбициозан, изузетан математичар, активни спортиста, атлетичар, виолиниста, још током основне школе осваја бројне награде на државним такмичењима из математике, физике и историје. С таквим успехом наставља и у Војној гимназији, па на републичком такмичењу из математике 2015. године осваја 3. место, што му омогућава да Војну академију упише без полагања пријемног испита. Одличан ученик израстао је у одличног кадета и изванредног потпоручника. По завршетку Војне академије, упркос несумњивим напорима и уложеном труду да задржи имиџ „најбољих међу најбољима”, као најважнији чинилац свог успеха истиче најпре другарство.

– У колективу смо најсложнији кад је најтеже, онда највише и захтевамо једни од других. На крају обично пружимо и више него што смо мислили да можемо. То је снага колектива, то се научи у кадетској бригади. Кад је лако, кад су резултати постигнути, било на испитима или на вежбама и полигонима, кад сви изазови прођу, онда одахнемо, нађемо времена и за музику и за плес. Оно што обележи школовање на Војној академији свака-

У ИСТОМ БРОЈУ УПИСАЛИ И ЗАВРШИЛИ ФАКУЛТЕТ

– За 6. класу Медицинског факултета ВМА, која броји 24 кадета – 10 младића и 14 девојака, карактеристично је да су у истом броју уписали и завршили факултет, што говори о њиховој упорности, истрајности, труду. Најбољи по просеку је Хаџи Миодраг Младеновић (9,79), друга је кадеткиња Марија Стојковић (9,74), а трећи Стефан Станковић (9,61). Они су шест година живели као једна породица и развили су пријатељства и другарства која ће их пратити цео живот. Медицински факултет ВМА дао им је добру основу и перспективу за даљу специјализацију, за даље напредовање и усавршавање. Та диплома је призната и у земљи и у свету. Значајно је да су поред медицинског савладали и војнички део – у првој години основну војничку обуку, па обуку у веслању у Шапцу на Сави, а у шестој години извели су завршну вежбу – развијање бригадне санитарске станице на полигону „Пасуљанске ливаде”. Желео бих да истакнем да су кадети на почетку епидемије вируса короне били смештени на ВМА, али кад је донета одлука да иду кућама, велики број изјаснио се да остане. То се од војних лекара и очекује – истакао је мајор Жељко Маринковић, командант 6. класе Кадетске бригаде Медицинског факултета ВМА.

ко су и ваннаставне активности којих има мноштво. Буквално за сваког понешто, а услови за бављење спортом су изванредни. То мало који студент има – каже потпоручник Живковић.

Током школовања у Војној гимназији и Војној академији освајао је бројне медаље, превасходно на полумаратонима и кросевима. Маја прошле године на Седмом спортском првенству Војске Србије освојио је пето место у трци на 1.500 метара, док је на међународним такмичењима у атлетици освојио две бронзане медаље, једну прошле године на Билатералном митингу у Београду у трци на 1.500 метара, а другу ове године у Москви на 3.000 метара. Успешан је у оријентирингу и фудзалу, где такође осваја медаље.

– Официрски позив је јединствен и по томе што су нам колеге из свих крајева земље. Где год да се затекнем имам неког колегу, било из класе, било млађег или старијег. Имали смо прилику и да током школовања боравимо у иностранству, на такмичењима или у посети страним армијама. Представљао сам Војну академију на такмичењу у атлетици у Москви, а обишао сам и Војну академију у Атини, што је изузетно искуство – присећа се потпоручник Живковић.

Потпоручник др Хаџи Миодраг Младеновић први у 6. класи Медицинског факултета ВМА

– У породици сам први официр и први лекар. За Медицински факултет ВМА одлучио сам се јер волим медицину, а знао сам да ће ми ВМА дати најбоље знање јер је увек била симбол врхунске медицине – каже Нишлија др Хаџи Миодраг Младеновић, први у 6. класи Медицинског факултета ВМА, с просечном оценом 9,79.

Била је то посебна класа – за сада једина која је и уписала и дипломирала у непромењеном саставу. Држали су се заједно и једни другима помагали.

И они су као и старије колеге радили у малим групама и свако је имао свог ментора који га је пратио од почетка до краја студирања. И сви су користили једну од великих предности тог факултета – могућност за практичан рад већ од друге године студија. Могли су да иду у Центар хитне помоћи, да оду на било коју клинику или да на позив професора гледају у операционој сали како се изводе и неке ретке операције, да би на шестој години студија сви имали обавезну праксу у Центру хитне помоћи.

Њихово школовање било је специфично још по нечему. Завршило се епидемијом короне, тако да су сви имали и практични рад из епидемиологије. У једном периоду наставе им се одвијала онлајн, преко платформе коју је развила ВА, али су им остали углавном теоријски предмети, па нису били ускраћени за нека нова знања.

– Посебна је била наша завршна вежба коју смо ове године заједнички извели са колегама са Академије у оквиру вежбе „Дипломац” на Војном комплексу „Пасуљанске

РЕЧ КОМАНДАНТА КЛАСЕ

Потпуковник Зденко Шилјак, командант 141. класе кадета Војне академије, о недавно промовисаним потпоручницима каже:

– Ова класа постигла је за нијансу бољи успех од претходне, мада је због пандемије вируса корона несумњиво имала теже услове

за рад и образовање. Од марта ове године, половином последњег семестра, значи свега неколико месеци пре краја школске године, а за њих је то значило и крај образовања за официре, прешли су на нови облик учења на даљину, први пут примењен на основним студијама у тој мери, што се захваљујући напорима и ентузијазму и професора и кадета није одразило на њихов успех. Реализовали смо све наставне садржаје предвиђене Наставним планом и програмом, а по окончању ванредног стања реализована је у целини и практична настава, без иједног изгубљеног часа, са свим предвиђеним увежбавањима, логоровањима и гађањима, организована је и изведена и вежба „Дипломац 2020”, тако да су најмлађи потпоручници и ове године у јединице отишли сасвим оспособљени за своје прве официрске дужности.

ливаде”. Тада смо развили бригадну санитарску станицу и показали колико је наш санитарски рад укључен у војни.

Потпоручник др Хаџи Миодраг Младеновић воли и историју, што потврђује и 1. место на такмичењу Војне академије „Србија у Првом светском рату”, које је 2018. године освојио са колегом. На факултету се радо бавио научним истраживањем и писао научне радове које је и презентовао на конгресима студената биомедицинских наука Србије на Копаонику. Жеља му је да се на факултету који је завршио бави и наставом, најпре на предмету анатомија. Прошле године послат је у стручну посету Централној војној болници Чешке Републике у Прагу, где је видео како функционишу њихов војноздравствени систем и медицински факултет, а имао је и искуство рада на најсавременијем Да Винчи роботу за ендоскопске операције.

До жељене специјализације, а наклоњен је хирургији (посебно урологији) и радиологији, чека га пут стицања искуства. Предстоји му, као и његовим колегама, шест месеци лекарског стажа, а у априлу одлазак у неку од јединица Војске Србије.

– Ми смо се школовали за војне лекаре, знајући шта тај позив носи са собом, тако да је и за нас, као и за било ког лекара, општа пракса неопходна како бисмо учврстили знања која смо стекли на факултету. Мислим да би процес до лекара специјалисте требало да буде што краћи, јер нас је систем одбране школовао као најбоље у земљи, па би требало и највише да дамо, а највише ћемо дати као специјалисти.

До тада, како каже овај млад војни лекар, „само вера и стрпљење, јер тада ништа није немогуће”!

Фото-репортери Медија центра „Одбрана”